

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 28 lutego 1959 r.

w sprawie zasad normowania środków obrotowych i ustalania pasywów stałych w państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych i geologicznych.

Na podstawie § 36 ust. 1 pkt 2 uchwały nr 392 Rady Ministrów z dnia 13 października 1958 r. w sprawie zasad podziału zysku, różnic wyrównawczych, pokrywania strat, finansowania środków obrotowych, inwestycji i kapitalnych remontów w przedsiębiorstwach przemysłu oraz zasad gospodarki finansowej zjednoczeń przemysłu na 1959 r. (Monitor Polski Nr 88, poz. 491) oraz w związku z zarządzeniem Ministra Finansów z dnia 8 grudnia 1958 r. w sprawie zasad podziału zysku, różnic wyrównawczych, pokrywania strat, finansowania środków obrotowych, inwestycji i kapitalnych remontów w 1959 r. w niektórych przedsiębiorstwach państwowych objętych budżetem centralnym (Monitor Polski z 1959 r. Nr 14, poz. 51) zarządza się, co następuje:

§ 1. W przedsiębiorstwach budowlano-montażowych i geologicznych stosuje się przepisy zarządzenia Ministra Finansów z dnia 24 grudnia 1958 r. w sprawie zasad normowania środków obrotowych i ustalania pasywów stałych w

przedsiębiorstwach państwowych (Monitor Polski z 1959 r. Nr 10, poz. 36) z wyjątkiem § 3 i § 4 pkt 3 tego zarządzenia.

§ 2. W przedsiębiorstwach budowlano-montażowych i geologicznych normatywy oblicza się na początek i koniec roku, na który sporządza się plan (rok kalendarzowy lub gospodarczy). Normatyw na początek roku przyjmuje się w wysokości normatywu na koniec roku ubiegłego. Podstawą ustalenia normatywu na koniec roku są planowane rozmiary działalności gospodarczej w ciągu roku (normatyw średnioroczny). Sumę rocznego wzrostu lub zmniejszenia normatywu wykazuje się wyłącznie w I kwartale roku planowanego.

§ 3. 1. Normatyw robót w toku produkcji podstawowej w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych i geologicznych oblicza się biorąc za podstawę roczny planowany koszt własny produkcji podstawowej. Koszt ten dzieli się przez 360 oraz mnoży przez wskaźnik w dniach.

Wskaźnik w dniach powinien obejmować:

- 1) połowę ilości dni prawidłowego cyklu produkcyjnego obejmowanego kolejnymi fakturami, zwiększoną o
- 2) przeciętną planowaną ilość dni przeznaczoną na odbiór i zafakturowanie robót.

2. Normatywy półfabrykatów i produkcji pomocniczej w toku ustala się na podstawie danych statystycznych. Za normatyw przyjmuje się wartość średniego stanu półfabrykatów i produkcji w toku w roku ubiegłym w warunkach normalnych (po wyeliminowaniu wpływu zahamowań produkcji spowodowanych przeszkodami natury technicznej i in-

ny). Wartość tę należy powiększyć o procent planowanego wzrostu produkcji w roku planowanym uwzględniając jednocześnie wpływ przewidywanych zmian warunków technicznych, technologii produkcji oraz poważniejszych zmian w asortymencie produkowanych wyrobów na kształtowanie się stanów półfabrykatów i produkcji pomocniczej w toku.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1959 r.

Minister Finansów: w z. J. Kole